ARTS Journal of Arts and Thai Studies
Vol.47 No.3 September - December 2025
Online ISSN: 2774-1419

Research Article

Errors in Chinese Character Writing among Thai Learners: A Case Study of Students in an Intensive Chinese Language Course

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทย: กรณีศึกษาผู้เรียนในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัด

Keetaworraluk Promprasit **Apirak Nusitchaiyakarn***
คีฏวรลักษณ์ พรหมประสิทธิ์ **อภิรักษ์ นุสิทธิ์ชัยการ**
School of Sinology, Mae Fah Luang University, Thailand

Corresponding author*
e-mail: apirak.nus@mfu.ac.th

Received 27-04-2025
Revised 30-06-2025
Accepted 03-07-2025

Doi: 10.69598/artssu.2025.4972.

How to Cite:
Promprasit, K., & Nusitchaiyakarn, A. (2025). Errors in Chinese Character Writing Among Thai Learners: A Case Study of Students in an Intensive Chinese Language Course. *Journal of Arts and Thai Studies*, 47(3), E4972 (1-14).

Keywords: writing error, Chinese character, Chinese Studies Program, intensive Chinese course

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาดในการเขียน, ตัวอักษรจีน, สาขาวิชาจีนศึกษา, ภาษาจีนเร่งรัด

Abstract

Background and Objectives: Learning to write Chinese characters requires time and continuous practice due to their complex structures and the importance of correct stroke order. However, in an intensive Chinese course where learning time is limited, students must memorize a large number of characters within a short period. This raises the research question, what types of writing errors do students in such intensive courses make, and what factors contribute to those errors? This study aims to investigate the writing errors of first-year students majoring in Chinese Studies at Mae Fah Luang University. The sample consisted of 21 students enrolled in an intensive Chinese course, which required them to learn a significant number of characters within a restricted timeframe. The study analyzed the errors from dictation tests covering 12 lessons with a total of 90 words.

Methods: A mixed-methods research design was employed, combining quantitative and qualitative approaches. Dictation tests served as the primary instrument for data collection. The writing errors were categorized into five types: stroke-related errors, stroke combination errors, component errors, structural errors, and whole-character errors. The frequency of each type was calculated.

Results: The results of the study showed that the most common type of error was stroke-related, accounting for 46.1% of all errors. Most of these involved distorted or malformed strokes rather than missing or incorrect strokes. Stroke combination errors constituted 18.7%, mostly caused by writing strokes too far apart instead of connected. Component errors accounted for 16.5%, while structural and whole-character errors were less frequent, at 6.5% and 12.2%, respectively. These findings reflect the complexity of Chinese characters, learners' unfamiliarity with character structures, and the impact of reliance on technology in teaching and learning.

Application of this study: The findings can be applied to enhance instructional practices in intensive Chinese courses, particularly by designing the activities that emphasize regular handwriting practice. These activities aim to address the most common errors—stroke-related mistakes—most of which stem from malformed strokes. Incorporating stroke order exercises, character structure comparisons, and digital tools with immediate feedback can help students practice more effectively outside class hours and reduce errors accurately. Furthermore, the research results can be used in adapting teaching activities to suit the context of courses which have limited instructional time and emphasize intensive and efficient learning.

Conclusions: This study supports previous findings on the complexity of Chinese characters and the effects of technological reliance on writing errors. However, it differs in the prioritization of error types, likely due to the specific characteristics of the sample group under study. In other words, students enrolled in intensive Chinese courses are required to learn the language within a limited timeframe and under highly demanding conditions. As a result, the factors contributing to errors may differ from those of learners in regular programs. These factors include the considerably shorter duration of study, varying levels of language proficiency among students, and instructional approaches that prioritize the rapid intake of information. These findings reflect that the learning patterns of students in intensive Chinese courses may necessitate different teaching approaches from those used in conventional Chinese language instruction. Such insights may serve as a foundation for developing curricula and learning materials that are tailored to the needs of learners in the digital era effectively.

บทคัดย่อ

ที่มาและวัตถุประสงค์: การเรียนรู้การเขียนอักษรจีนเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยเวลาและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากอักษรจีนมีโครงสร้างซับซ้อนและต้องคำนึงถึงลำดับขีดที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัด ซึ่งเป็นการเรียนที่มีเวลาเรียนจำกัด ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้และจดจำอักษรจีนจำนวนมากภายในระยะเวลาสั้น สิ่งนี้นำไปสู่คำถามวิจัยว่า ผู้เรียนภาษาจีนเร่งรัดมีข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนอย่างไร และปัจจัยใดที่ส่งผลต่อข้อผิดพลาดเหล่านั้น งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาจีนศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา 21 คนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัด ซึ่งต้องเรียนอักษรจีนจำนวนมากภายในเวลาที่จำกัด ขอบเขตของการวิจัยครอบคลุม การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบการเขียนตามคำบอกในบทเรียน 12 บท รวม 90 คำ

วิธีการศึกษา: การดำเนินการวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสาน ประกอบด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยแบบทดสอบการเขียนตามคำบอกถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล นักวิจัยทำการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดโดยจำแนกออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านขีด การรวมขีด องค์ประกอบ โครงสร้าง และทั้งคำ พร้อมทั้งคำนวณค่าร้อยละของข้อผิดพลาดในแต่ละประเภท

ผลการศึกษา: ผลการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดคือข้อผิดพลาดด้านขีด (ร้อยละ 46.1) ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการเปลี่ยนรูปหรือเสียรูปของขีด ข้อผิดพลาดด้านการรวมขีดมีอัตราการเกิดร้อยละ 18.7 โดยส่วนใหญ่เป็นการเขียนห่างแทนที่จะเขียนติดกัน ข้อผิดพลาดด้านองค์ประกอบคิดเป็นร้อยละ 16.5 ส่วนข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างและทั้งคำพบในอัตราที่ต่ำกว่า คือร้อยละ 6.5 และ 12.2 ตามลำดับ ข้อมูลเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความซับซ้อนของตัวอักษรจีน ความไม่คุ้นเคยกับโครงสร้าง และผลกระทบจากการพึ่งพาเทคโนโลยีในการเรียนการสอน

การประยุกต์ใช้: ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัด โดยเฉพาะการออกแบบกิจกรรมที่เน้นการฝึกเขียนอักษรจีนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดด้านขีดซึ่งพบมากที่สุด และส่วนใหญ่เกิดจากการเขียนขีดผิดรูป การใช้แบบฝึกลำดับขีด การเปรียบเทียบอักษร และสื่อดิจิทัลที่ให้ผลตอบกลับทันที จะช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนนอกเวลาเรียนมากขึ้นและลดข้อผิดพลาดได้อย่างตรงจุด ทั้งนี้ ข้อมูลจากงานวิจัยยังสามารถใช้ปรับกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของรายวิชาที่มีเวลาเรียนจำกัดและเน้นความเข้มข้นในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทสรุป: ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้า ในประเด็นของความซับซ้อนของตัวอักษรจีน และการพึ่งพาเทคโนโลยีส่งผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียน อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบของการวิจัยนี้มีความแตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ในแง่ของลำดับความสำคัญของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลมาจากลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัดต้องเรียนรู้ภาษาจีนในเวลาจำกัดและมีความเข้มข้นสูง ทำให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อผิดพลาดอาจแตกต่างจากกลุ่มผู้เรียนในการเรียนเวลาปกติ ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ ระยะเวลาการเรียนที่สั้นกว่ามาก ระดับพื้นฐานภาษาที่แตกต่างกันระหว่างผู้เรียน และวิธีการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความเร็วในการรับข้อมูล โดยข้อค้นพบเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัดอาจต้องการแนวทางการสอนที่แตกต่างจากการเรียนภาษาจีนโดยทั่วไป ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทนำ (Introduction)

ในปัจจุบัน ความต้องการบุคลากรที่มีทักษะภาษาจีนเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารแล้ว ยังต้องการบุคลากรเฉพาะทางที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของจีนเป็นอย่างดี เพื่อตอบสนองต่อความต้องการนี้ หลายมหาวิทยาลัยจึงได้จัดตั้งหลักสูตรจีนศึกษา ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้านจีนอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งภาษาจีนและศาสตร์เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากหลักสูตรจีนศึกษาต้องครอบคลุมวิชาหลายด้าน ทำให้สัดส่วนของวิชาภาษาจีนน้อยลงและมีการเรียนการสอนแบบเร่งรัดมากขึ้น โดยเฉพาะในรายวิชาปรับพื้นฐานภาษาจีนเร่งรัด (Intensive Chinese) ซึ่งเป็นรายวิชาที่ออกแบบมาเพื่อให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนแตกต่างกันสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ภายในระยะเวลาอันจำกัด นักศึกษาจะต้องเรียนภาษาจีนอย่างเข้มข้นเป็นระยะเวลา 90 ชั่วโมงภายใน 1 เดือน ทำให้เกิดความท้าทายด้านการจดจำและเขียนตัวอักษรจีนอย่างถูกต้อง

ปัญหาที่ยังคงพบได้จากงานวิจัยในอดีตส่วนใหญ่คือการมุ่งศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรปกติ ซึ่งนักศึกษามีเวลามากกว่า และพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนมักใกล้เคียงกัน แต่ในหลักสูตรจีนศึกษา นักศึกษามีระดับพื้นฐานภาษาที่แตกต่างกันมาก และต้องเรียนรู้

ร่วมกันในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัด ทำให้รูปแบบการเรียนรู้และปัญหาการเขียนตัวอักษรจีนของผู้เรียนในกลุ่มนี้อาจแตกต่างไปจากงานวิจัยก่อนหน้า อีกทั้ง นักศึกษาในยุคปัจจุบันเติบโตขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เทคโนโลยีก้าวหน้า การใช้แป้นพิมพ์และอุปกรณ์ดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญแทนที่การเขียนด้วยลายมือ ส่งผลให้การจดจำตัวอักษรจีนเปลี่ยนแปลงไป และอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนเพิ่มขึ้น ปรากฏการณ์นี้เรียกว่า “提笔忘字” หรือภาวะที่ผู้เรียนสามารถอ่านและพิมพ์ตัวอักษรจีนได้ แต่เมื่อต้องเขียนด้วยลายมือกลับจำไม่ได้ (Jia, 2015; Du, 2020)

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัด (Intensive Chinese) ของสาขาวิชาจีนศึกษา เนื่องจากนักศึกษาในรายวิชาดังกล่าวต้องเรียนรู้ภาษาจีนในระยะเวลาอันจำกัดและมีความเข้มข้นสูง ส่งผลให้ต้องเผชิญกับความท้าทายด้านการจดจำและเขียนตัวอักษรจีนอย่างถูกต้อง โดยวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาด รูปแบบที่เกิดซ้ำ และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเขียน เช่น ความซับซ้อนของตัวอักษรหรือความเข้าใจในโครงสร้างตัวอักษรของผู้เรียน ความคุ้นเคยกับการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล รวมถึงวิธีการเรียนการสอนในปัจจุบัน โดยจะใช้ข้อมูลจากการทดสอบเขียนตามคำบอกเพื่อประเมินปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ

เป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้คือการสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ข้อผิดพลาดของการเขียนตัวอักษรจีนในกลุ่มนักศึกษา รวมถึงศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาด พร้อมทั้งการนำเสนอผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของภาษาจีนเร่งรัด และยกระดับประสิทธิภาพการเรียนรู้และการใช้งานภาษาจีนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ประโยชน์ที่คาดหวังจากการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การลดข้อผิดพลาดในการเขียน การพัฒนาทักษะการเขียนที่แม่นยำยิ่งขึ้น รวมถึงการสร้างแนวทางการสอนที่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล ผลลัพธ์เหล่านี้จะช่วยให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ภาษาจีนในบริบทการศึกษาและวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา (Research Objectives)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนรายวิชาภาษาจีนเร่งรัด สาขาวิชาจีนศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นิยามศัพท์เฉพาะ (Definition of Key Terms)

1. **ข้อผิดพลาด** หมายถึง การเขียนอักษรจีนของผู้เรียนที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการใช้ตัวอักษรจีน (规范汉字) ซึ่งครอบคลุมถึงการเขียนผิดลำดับขีด การเขียนขาดองค์ประกอบหรือส่วนประกอบผิดตำแหน่ง การใช้ตัวอักษรผิดจากความหมายที่ต้องการ การใช้รูปแบบตัวอักษรที่ไม่เป็นทางการหรือไม่เป็นที่ยอมรับในภาษาจีนกลางมาตรฐาน ตลอดจนการเขียนไม่สวยงามจนส่งผลต่อความเข้าใจหรือความชัดเจนในการสื่อสาร

2. **นักศึกษารายวิชาจีนเร่งรัด** หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่ศึกษาในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัดเพื่อปรับพื้นฐานก่อนเข้าเรียน ซึ่งจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างเข้มข้นต่อเนื่องเป็นเวลา 90 ชั่วโมงภายใน 1 เดือน โดยผู้เรียนมีพื้นฐานที่แตกต่างกัน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (Literature Review)

1. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนถือเป็นปัญหาที่ซับซ้อนและเกิดจากหลายปัจจัย ซึ่งสามารถศึกษาได้จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างอักษรจีน

นอกเหนือจากทฤษฎีการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างอักษรจีนยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด แนวคิดโครงสร้างอักษร (Chinese Character Structure) ชี้ว่าอักษรจีนมีส่วนประกอบและลำดับขีดที่เฉพาะเจาะจง การไม่ปฏิบัติตามลำดับขีดหรือเขียนส่วนประกอบผิดตำแหน่งสามารถนำไปสู่ข้อผิดพลาดที่ส่งผลต่อความหมายและการจดจำของอักษรได้ แนวคิดเกี่ยวกับลำดับขีด (Stroke Order Theory) ยังระบุว่าการเขียนอักษรจีนตามลำดับขีดที่ถูกต้องไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของความสวยงาม แต่ยังช่วยเสริมความเข้าใจในโครงสร้างของอักษรและเพิ่มความเร็วในการเขียนและการเรียนรู้ ทั้งนี้หากผู้เรียนละเลยแนวคิดเหล่านี้ ไม่เพียงแต่ข้อผิดพลาดในการเขียนจะเพิ่มขึ้น แต่ยังอาจส่งผลต่อความมั่นใจและทัศนคติในการเรียนรู้อักษรจีนอีกด้วย ดังนั้นการเน้นความสำคัญของโครงสร้างและลำดับขีดจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนที่แม่นยำและมีประสิทธิภาพ

1.2 ทฤษฎีการศึกษาข้อผิดพลาดในภาษา（偏误分析）

ทฤษฎีการศึกษาข้อผิดพลาดในภาษา（偏误分析）เป็นแนวทางที่ใช้ศึกษารูปแบบและสาเหตุของข้อผิดพลาดของผู้เรียนภาษา เพื่อช่วยปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ข้อผิดพลาดสามารถแบ่งออก เป็นหลายประเภท เช่น ข้อผิดพลาดจากอิทธิพลของภาษาแม่（母语负迁移） ซึ่งเกิดจากความแตกต่างทางโครงสร้างระหว่างภาษาต้นทาง และภาษาจีน (Jia, 2015) ข้อผิดพลาดจากการใช้กฎเกณฑ์ที่มากเกินไป（过度概括）เช่น การนำกฎของอักษรบางตัว ไปใช้กับอักษรอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง (Guo, 2021) ข้อผิดพลาดจากการลืมรูปแบบที่เคยเรียนรู้（遗忘偏误）ที่เกิดจากการขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง (Du, 2022) และข้อผิดพลาดจากปัจจัยทางจิตวิทยา（心理因素偏误）เช่น ความเครียดหรือความวิตกกังวลที่ส่งผลต่อความสามารถในการจำและการเขียนอักษร (Shi, 2023)

นอกจากนี้ สาเหตุของข้อผิดพลาดยังสามารถแบ่งออกเป็นปัจจัยภายนอก เช่น วิธีการสอน สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ และอิทธิพลของเทคโนโลยีที่ลดบทบาทของการเขียนด้วยมือ (Tian, 2022) และปัจจัยภายใน เช่น การเข้าใจผิด เกี่ยวกับโครงสร้างอักษรจีนและความสามารถในการจำอักษรจีนที่จำกัด (Jia, 2015) การศึกษา ข้อผิดพลาดในภาษา（偏误分析） มีความสำคัญในการออกแบบแนวทางการเรียนการสอนที่ช่วยลด ข้อผิดพลาดของผู้เรียน เช่น การใช้แบบฝึกหัดที่เน้นความแตกต่างของอักษรที่คล้ายกัน การสอนลำดับขีดอย่างเป็นระบบ และการฝึกเขียนด้วยมือเพื่อเสริมความจำ (Guo, 2021)

1.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา

การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนสามารถอ้างอิงทฤษฎีและแนวคิดหลายประการเพื่ออธิบายปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางการแก้ไขปัญหาได้อย่างครอบคลุม โดยทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้วิจัยสนใจคือ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของพาฟลอฟ (Pavlov's Conditioning Theory) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เกิดจากการฝึกฝนซ้ำ ๆ เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการมองเห็น การเขียนและการออกเสียง (Doloh, 2016) การฝึกเขียนอักษรจีนอย่างต่อเนื่อง สามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำโครงสร้าง และลำดับขีดได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura's Social Learning Theory) ยังระบุว่าผู้เรียนสามารถ พัฒนาทักษะการเขียนผ่านการเลียนแบบพฤติกรรมของครูหรือเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งช่วยให้เข้าใจรูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง และลดข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น (Psychohlogy Early Child, 2015) การประยุกต์ใช้ทฤษฎีเหล่านี้ช่วยให้การเรียนการสอนอักษรจีนมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่ยังไม่คุ้นเคยกับลักษณะเฉพาะของภาษา

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประเภทของข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนสามารถจัดเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้ ข้อผิดพลาดของขีด เช่น จำนวนขีดเกิน ขีดไม่ครบ ขีดผิดตำแหน่ง หรือการเสียรูปของขีด ซึ่งข้อผิดพลาดประเภทนี้พบมากที่สุด (Watthanawelu, 2018; Guo, 2021; Tian, 2022) ข้อผิดพลาดของส่วนประกอบ เช่น ส่วนประกอบเกิน ส่วนประกอบไม่ครบ หรือส่วนประกอบผิดตำแหน่ง ซึ่งมักเกิดจากการขาดความเข้าใจในโครงสร้างอักษร (Guo, 2021; Tian, 2022) ข้อผิดพลาดของโครงสร้าง เช่น การรวมขีดผิด หรือความไม่สมดุลระหว่างส่วนประกอบ (Guo, 2021) และข้อผิดพลาดทั้งคำ เช่น การเขียนคำที่มีเสียงหรือรูปลักษณะคล้ายกันแทนคำที่ถูกต้อง หรือการสร้างคำใหม่จากความเข้าใจผิด (Tian, 2022)

ทั้งนี้ งานวิจัยของ Promphichit & Jan-yaem (2021) พบข้อผิดพลาดที่สะท้อนถึงการไม่เข้าใจโครงสร้างอักษรจีนอย่างแท้จริง เช่น การวางส่วนประกอบไม่ถูกตำแหน่ง การเขียนสลับซ้ายขวา หรือการเข้าใจผิดว่าอักษรมีความสมมาตรทุกตัว นอกจากนี้ Wasinanon & Wasinanon (2023) ยังชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเขียนตัวอักษรโดยจดจำจากความคุ้นเคยในเสียง มากกว่ารูปอักษร เช่น การเขียนคำที่ออกเสียงคล้ายกันผิดตัว เช่น “的” กับ “地” ซึ่งแสดงถึงผลกระทบของทักษะการฟังที่แทรกซึมในกระบวนการเขียนด้วย

2.2 สาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน

จากการศึกษาวิจัยพบว่าสาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยตัวผู้เรียน เช่น ความไม่เข้าใจและความสนใจที่ไม่เพียงพอต่อการเรียนเขียนอักษรจีน รวมถึงการขาดคลังคำศัพท์และการลืมตัวอักษรเมื่อหยิบปากกา（提笔忘字）(Jia, 2015; Du, 2022) และจากการศึกษาของ Kulphat (2023) พบว่าผู้เรียนจำนวนมากขาดทักษะพื้นฐานด้านการแยกแยะโครงสร้างอักษร และไม่เข้าใจความหมายของส่วนประกอบ ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียงขีดหรือจัดวางตำแหน่งส่วนต่าง ๆ อย่างไม่สมดุล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความเร่งรีบในการเรียนรู้ตามระบบภาคการศึกษาแบบเร่งรัด ปัจจัยครูผู้สอนที่มีบทบาทลดลงในการเน้นการสอนเขียนอักษรจีน รวมถึงความจำเป็นในการปรับปรุงความสามารถในการสอนของครู (Guo, 2021; Shi, 2023) ปัจจัยสิ่งแวดล้อม เช่น ความคุ้นเคยกับการใช้อินเทอร์เน็ตและแป้นพิมพ์ส่งผลให้เกิดการละเลยการเขียนด้วยมือ (Tian, 2022) งานวิจัยของ Promphichit & Jan-yaem (2021) ยังเสนอว่าสื่อและสภาพแวดล้อมการเรียนที่เน้นการใช้เทคโนโลยีมากเกินไป เช่น การพิมพ์แทนการเขียน ล้วนส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะทางกล้ามเนื้อมือในการสร้างตัวอักษรที่แม่นยำ อีกทั้งยังส่งผลต่อความจำระยะยาวเกี่ยวกับรูปลักษณ์ของตัวอักษร และปัจจัยภาษาศาสตร์ เช่น อิทธิพลของภาษาแม่และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ส่งผลให้เกิดการเขียนผิดจากความสับสนของโครงสร้างและความหมาย (Watthanawelu, 2018; Guo, 2021)

2.3 แนวทางการแก้ไขและการปรับปรุงการเรียนการสอน

นักวิจัยเสนอว่าการปรับปรุงความสามารถในการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนควรเริ่มจากการกระตุ้นความสนใจและทัศนคติที่ถูกต้องของผู้เรียน จากการศึกษาของ Kulphat (2023) พบว่าการจัดกิจกรรมฝึกเขียนในรูปแบบเกมและการใช้บทเพลงภาษาจีนประกอบการเขียนสามารถช่วยเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียนระดับมัธยมได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะเมื่อใช้ควบคู่กับสื่อภาพเคลื่อนไหว เช่น วิดีโอที่แสดงลำดับขีดแบบแอนิเมชัน รวมถึงการเพิ่มชั่วโมงการเขียนด้วยมือและลดการใช้เทคโนโลยี (Du, 2022) อีกด้านหนึ่งครูผู้สอนควรพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสม Wasinanon & Wasinanon (2023) ได้เสนอการสร้างแบบฝึกหัดที่เน้นการแยกองค์ประกอบอักษรจีนอย่างเป็นระบบ เช่น การฝึกจับคู่ส่วนประกอบกับอักษรหลัก และการเขียนโครงร่างก่อนเติมขีด เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจโครงสร้างอักษรจีนได้ชัดเจนขึ้น รวมถึงการใช้สื่อการสอนที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน รวมถึงการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (Guo, 2021; Shi, 2023) และโรงเรียนควรปรับปรุงหลักสูตรและระบบการจัดการ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนอักษรจีนในระยะยาว (Jia, 2015; Shi, 2023)

กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดที่มุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการเขียนอักษรจีน (ตัวแปรต้น) กับประเภทของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น (ตัวแปรตาม) โดยมีปัจจัยตัวแปรต้นดังนี้

- ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน เช่น ความเข้าใจในโครงสร้างอักษร ความเร่งรีบในการเขียน ความสนใจในการเรียน
- ปัจจัยด้านผู้สอน เช่น วิธีการสอน ลำดับการเขียนที่ครูเน้น
- ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การพึ่งพาเทคโนโลยี

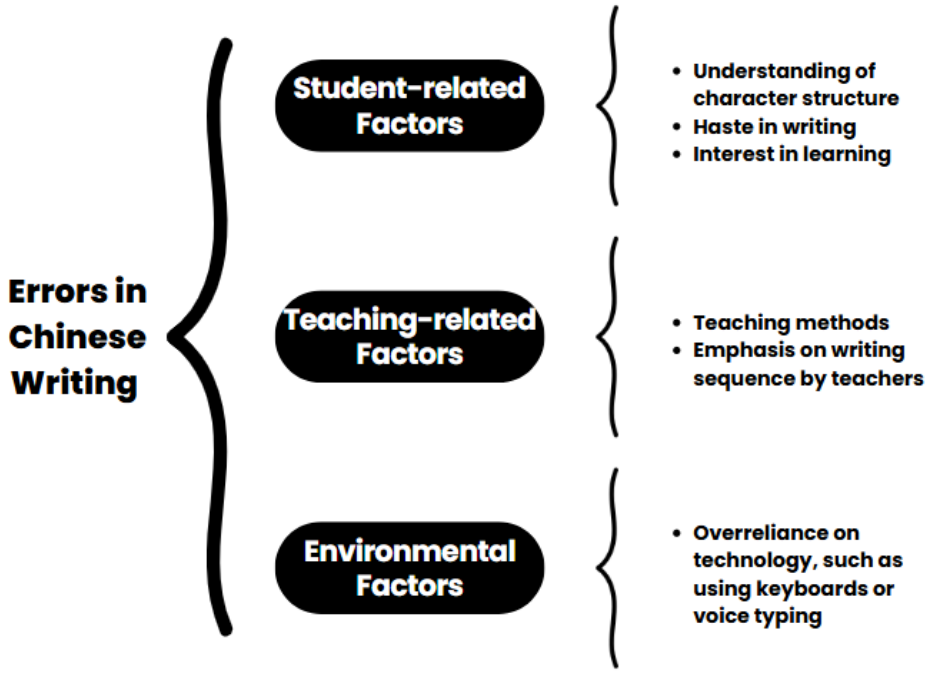

Figure 1 Research Conceptual Framework

(**Source:** Promprasit & Nusitchaiyakarn, 2025)

วิธีการศึกษา (Research Methods)

งานวิจัยนี้มีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Research) ซึ่งผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและลึกซึ้ง การวิจัยเริ่มต้นด้วยการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีน รวมถึงปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการเกิดข้อผิดพลาดดังกล่าว ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนนี้ใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ผลการวิจัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาวิชาจีนศึกษา สำนักจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยคัดเลือก ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาจีนศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัด (Intensive Chinese) ซึ่งจะเปิดเพื่อปรับพื้นฐานให้ผู้เรียนก่อนเปิดภาคเรียน เป็นเวลา 1 เดือน เรียนทั้งหมด 90 ชั่วโมง โดยรายวิชาจะแบ่งห้องเรียนเป็น 3 ห้อง ซึ่งงานวิจัยนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างของผู้เรียนที่พื้นฐานน้อยที่สุด ซึ่งจะแสดงว่าความสามารถในการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนเชื่อมโยงกับบริบทการเรียนของรายวิชาภาษาจีนเร่งรัดมากที่สุด ความรู้และทักษะที่ผู้เรียนมีเป็นผลมาจากการเคยเรียนก่อนเข้าสู่รายวิชาภาษาจีนเร่งรัดน้อยที่สุด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลใช้แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกจากบทเรียนในรายวิชาปรับพื้นฐานภาษาจีน (Intensive Chinese) ซึ่งครอบคลุมบทที่ 1 ถึงบทที่ 12 รวมจำนวนทั้งสิ้น 90 ข้อ ได้แก่

Table 1 Dictation Test Chapters 1 to 12

No.	Chapter 1-4	Chapter 5	Chapter 6	Chapter 7	Chapter 8	Chapter 9	Chapter 10	Chapter 11	Chapter 12
1.	很	请问	游泳	高兴	照片	星期	音乐	司机	全身
2.	爸爸	宿舍	昨天	名片	姐姐	上午	常常	差	舒服
3.	外婆	餐厅	京剧	教授	弟弟	属	商场	刻	锻炼
4.	咖啡	谢谢	怎么样	丁力波	妹妹	聚会	报纸	能	疼
5.	喝	知道	有意思	介绍	狗	祝贺	师傅	英语	医院
6.	谁	对不起	天气	美术	当然	参加	对不起	拜拜	看病
7.	医生	没关系	什么时候	文学	可爱	蛋糕	钱	睡觉	感冒
8.	外语	小姐	打球	专业	工作	北京	香蕉	起床	休息
9.	你好	晚	恐怕	系	喜欢	快乐	苹果	应该	挂号
10.	陆雨平	宋华	抱歉	加拿大	外语	漂亮	块	问题	愿意

คำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ถูกคัดเลือกจากเนื้อหาของบทเรียนในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัด (Intensive Chinese) ซึ่งครอบคลุมบทเรียนที่ 1 ถึงบทที่ 12 โดยคำศัพท์เหล่านี้มีความหลากหลายในด้านหมวดหมู่ เช่น ชีวิตประจำวัน ครอบครัว การศึกษา และกิจกรรม เพื่อให้สะท้อนถึงบริบทการใช้งานจริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน การเลือกคำศัพท์ดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีพื้นฐานทางภาษาจีนในระดับเริ่มต้น นอกจากนี้ คำศัพท์ที่เลือกยังประกอบไปด้วยตัวอักษรจีนที่มีทั้งความซับซ้อนและความง่ายในการเขียน เพื่อช่วยวิเคราะห์ข้อผิดพลาดได้อย่างครอบคลุมและชัดเจนมากขึ้น การใช้คำศัพท์จากเนื้อหาบทเรียนจริงยังช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับการเก็บข้อมูลและผลการวิเคราะห์ อีกทั้งยังสะท้อนปัญหาด้านการเขียนที่เกิดขึ้นในบริบทของการเรียนการสอนภาษาจีนในชั้นเรียนอย่างแท้จริง

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

4.1 ผู้วิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยและขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาปรับพื้นฐานภาษาจีน (Intensive Chinese) ภาคการศึกษาที่ 1 เพื่อเก็บข้อมูลแบบทดสอบเขียนตามคำบอกที่อาจารย์มอบหมายให้นักศึกษาทำ

4.2 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบดังกล่าวมาตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อผิดพลาด โดยจำแนกหมวดหมู่ของข้อผิดพลาดตามเกณฑ์ดังนี้ (Shi, 2023; Guo, 2021; Tian, 2022)

1. ข้อผิดพลาดด้านขีด 笔画偏误
    1.1 ขีดเปลี่ยนรูปหรือเสียรูป 笔画变形偏误
    1.2 ขีดไม่ครบ 笔画减损偏
    1.3 ขีดเกิน 笔画增加偏误
    1.4 ด้านความยาวขีด 笔画长度偏误
    1.5 ด้านตำแหน่งขีด 笔画位置偏误
    1.6 ด้านทิศทางขีด 笔画方向偏误
2. ข้อผิดพลาดด้านการรวมขีด 笔画组合偏误
    2.1 เขียนห่างแทนที่จะติด 相接写相离
    2.2 เขียนตัดแทนที่จะติด 相接写相交
    2.3 เขียนติดแทนที่จะห่าง 相离写相接
    2.4 เขียนติดแทนที่จะตัด 相交写相接
    2.5 เขียนห่างแทนที่จะตัด 相交写相离

3. ข้อผิดพลาดด้านองค์ประกอบ 部件偏误
    3.1 องค์ประกอบเปลี่ยนรูป 部件变形偏误
    3.2 องค์ประกอบไม่ครบ 部件减损偏误
    3.3 องค์ประกอบเกิน 部件增加偏误
4. ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้าง 结构偏误 (ส่วนมากเขียนถูกแล้ว แต่ขาดความสมดุล)
    4.1 โครงสร้างมั่ว 结构混乱偏误 (ตำแหน่งการวางองค์ประกอบมั่ว)
    4.2 โครงสร้างหลวม 结构松散偏误 (แต่ละองค์ประกอบห่างกันเกินไป)
5. ข้อผิดพลาดทั้งคำ 整字偏误
    5.1 การเขียนผิดเป็นอักษรตัวอื่น 别字 (ที่มีความคล้ายของเสียงหรือรูปร่าง)
    5.2 การสร้างคำใหม่ทั้งคำ 错字 (มักจะเป็นคำ 2 พยางค์ขึ้นไปที่ไม่มีความใกล้เคียงกันเลย)
    5.3 อักษรที่ผิดปกติ 异常字

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis and Statistics)

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายระดับและความถี่ของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในแต่ละประเภทตัวอักษรจีนที่เขียนผิดพลาด ข้อมูลจากแบบทดสอบการเขียนตามคำบอกของกลุ่มตัวอย่างได้รับการรวบรวมและจำแนกตามประเภทของข้อผิดพลาด ได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านขีด การรวมขีด องค์ประกอบ โครงสร้าง และทั้งคำ

ผู้วิจัยได้คำนวณจำนวนข้อผิดพลาดในแต่ละหมวดหมู่โดยรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และหาค่าร้อยละของข้อผิดพลาดในแต่ละประเภทจากจำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นเปรียบเทียบร้อยละของข้อผิดพลาดในแต่ละหมวดหมู่เพื่อจัดลำดับความสำคัญของข้อผิดพลาดตามความถี่ที่พบมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด

นอกจากนี้ ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะข้อผิดพลาดในแต่ละประเภท เช่น การเขียนขีดผิดตำแหน่ง การรวมขีดผิดรูปแบบ และความไม่สมดุลของโครงสร้างตัวอักษร ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจะถูกนำเสนอร่วมกับค่าร้อยละในรูปแบบของตารางและกราฟในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจแนวโน้มและรูปแบบของข้อผิดพลาดได้อย่างชัดเจน ซึ่งผลลัพธ์นี้จะถูกนำไปใช้ในการอภิปรายเพื่อเชื่อมโยงกับปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาด เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

ผลการศึกษา (Research Results)

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีน และศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดเหล่านั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาจีนศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ผลการวิจัยพบข้อผิดพลาดใน 5 ประเภทหลัก ดังนี้

Table 2 Statistics of Chinese Character Writing Errors by Category

No.	Type of Writing Error	Frequency of Errors	Percentage (%)
1.	Stroke Errors （笔画偏误）	318	46.1
2.	Stroke Combination Errors （笔画组合偏误）	129	18.7
3.	Component Errors （部件偏误）	114	16.5
4.	Structural Errors （结构偏误）	45	6.5
5.	Whole-Character Errors （整字偏误）	84	12.2
Total		690	100.0

1. ข้อผิดพลาดด้านขีด（笔画偏误）

พบจำนวนข้อผิดพลาดรวม 318 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.1 ของข้อผิดพลาดทั้งหมด ซึ่งเป็นประเภทที่พบมากที่สุด สาเหตุหลักเกิดจากปัญหาพื้นฐานของการเขียนตัวอักษรจีน โดยข้อผิดพลาดย่อย ได้แก่ การเขียนขีดเปลี่ยนรูปหรือเสียรูป จำนวน 105 ครั้ง (33%) การเขียนขีดไม่ครบ จำนวน 69 ครั้ง (22%) ความยาวขีดไม่ถูกต้อง จำนวน 74 ครั้ง (23%) และการเขียนขีดเกิน จำนวน 38 ครั้ง (12%) ขณะที่ตำแหน่งและทิศทางของขีดผิดพบในอัตราที่เท่ากันคือ 16 ครั้ง (5%)

Table 3 Statistics of Stroke-Related Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Stroke Error	Frequency of Errors	Percentage (%)
1.	Stroke Deformation （笔画变形偏误）	105	33
2.	Missing Strokes （笔画减损偏）	69	22
3.	Extra Strokes （笔画增加偏误）	38	12
4.	Incorrect Stroke Length （笔画长度偏误）	74	23
5.	Incorrect Stroke Position （笔画位置偏误）	16	5
6.	Incorrect Stroke Direction （笔画方向偏误）	16	5
Total		318	100

Table 4 Examples of Stroke-Related Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Stroke Error	Example 1	Example 2
1.	Stroke Deformation （笔画变形偏误）	抱（抱）	波（波）
2.	Missing Strokes （笔画减损偏）	然（然）	音（音）
3.	Extra Strokes （笔画增加偏误）	雨（雨）	爱（爱）
4.	Incorrect Stroke Length （笔画长度偏误）	医（医）	美（美）
5.	Incorrect Stroke Position （笔画位置偏误）	问（问）	床（床）
6.	Incorrect Stroke Direction （笔画方向偏误）	谢（谢）	息（息）

2. ข้อผิดพลาดด้านการรวมขีด（笔画组合偏误）

พบข้อผิดพลาดรวม 129 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.7 ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดคือ การเขียนห่างแทนที่จะติด จำนวน 69 ครั้ง (53%) และการเขียนตัดแทนที่จะติด จำนวน 30 ครั้ง (23%) รองลงมาคือ การเขียนติดแทนที่จะตัด จำนวน 27 ครั้ง (21%) ส่วนการเขียนติดแทนห่างและการเขียนห่างแทนตัดพบเพียง 2 ครั้ง (2%) และ 1 ครั้ง (1%) ตามลำดับ

Table 5 Statistics of Stroke Combination Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Stroke Combination Error	Frequency of Errors	Percentage (%)
1.	Written too far apart instead of connected （相接写相离）	69	53
2.	Written overlapping instead of connected （相接写相交）	30	23
3.	Written connected instead of apart （相离写相接）	2	2
4.	Written connected instead of overlapping （相交写相接）	27	21
5.	Written apart instead of overlapping （相交写相离）	1	1
Total		129	100

Table 6 Examples of Stroke Combination Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Stroke Combination Error	Example 1	Example 2
1.	Written too far apart instead of connected （相接写相离）	（祝）	（剧）
2.	Written overlapping instead of connected （相接写相交）	（看）	（打）
3.	Written connected instead of apart （相离写相接）	（乐）	（傅）
4.	Written connected instead of overlapping （相交写相接）	（专）	（期）
5.	Written apart instead of overlapping （相交写相离）	（炼）	–

3. ข้อผิดพลาดด้านองค์ประกอบ（部件偏误）

พบข้อผิดพลาดรวม 114 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.5 โดยข้อผิดพลาดหลัก ได้แก่ องค์ประกอบเปลี่ยนรูป จำนวน 64 ครั้ง (56%) และองค์ประกอบไม่ครบ จำนวน 45 ครั้ง (40%) ขณะที่องค์ประกอบเกินพบเพียง 5 ครั้ง (4%)

Table 7 Statistics of Component Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Component Error	Frequency of Errors	Percentage (%)
1.	Component deformation （部件变形偏误）	64	56
2.	Missing component （部件减损偏）	45	40
3.	Extra component （部件增加偏误）	5	4
Total		114	100

Table 8 Examples of Component Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Component Error	Example 1	Example 2
1.	Component deformation （部件变形偏误）	（狗）	（婆）
2.	Missing component （部件减损偏）	（样）	（苹）
3.	Extra component （部件增加偏误）	（刻）	（波）

4. ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้าง（结构偏误）

พบข้อผิดพลาดรวม 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.5 ซึ่งเป็นประเภทที่พบน้อยที่สุดในกลุ่มข้อผิดพลาดทั้งหมด โดยแบ่งเป็นข้อผิดพลาดโครงสร้างหลวม จำนวน 28 ครั้ง (62%) และข้อผิดพลาดโครงสร้างมั่ว จำนวน 17 ครั้ง (38%)

Table 9 Statistics of Structural Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Structural Error	Frequency of Errors	Percentage (%)
1.	Disorganized structure （结构混乱偏误）	17	38
2.	Loose structure （结构松散偏误）	28	62
Total		45	100

Table 10 Examples of Structural Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Structural Error	Example 1	Example 2
1.	Disorganized structure （结构混乱偏误）	（糕）	（感）
2.	Loose structure （结构松散偏误）	（晚）	（作）

5. ข้อผิดพลาดทั้งคำ （整字偏误）

พบข้อผิดพลาดรวม 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.2 ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดคือ การเขียนอักษรผิดปกติ จำนวน 43 ครั้ง (43%) รองลงมาคือ การเขียนผิดเป็นอักษรตัวอื่น จำนวน 21 ครั้ง (25%) และการสร้างคำใหม่ทั้งคำ จำนวน 20 ครั้ง (24%)

Table 11 Statistics of Whole-Character Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Whole-Character Error	Frequency of Errors	Percentage (%)
1.	Miswritten character （别字偏误）	21	25
2.	Newly created incorrect character （错字偏误）	20	24
3.	Irregular character （异常字偏误）	43	43
Total		84	100

Table 12 Examples of Whole-Character Errors in Chinese Character Writing

No.	Type of Whole-Character Error	Example 1	Example 2
1.	Miswritten character （别字偏误）	高（糕）	家（加）
2.	Newly created incorrect character （错字偏误）	乐（快）	鸭（糕）
3.	Irregular character （异常字偏误）	（波）	（术）

ผลการวิจัยนี้ตอบวัตถุประสงค์ในการศึกษาข้อผิดพลาดและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โดยพบว่าปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเกิดข้อผิดพลาด ได้แก่ ความซับซ้อนของตัวอักษร ความไม่คุ้นเคยกับลำดับขีด และความเข้าใจในโครงสร้างตัวอักษรที่ยังไม่แม่นยำ รวมถึงการพึ่งพาเทคโนโลยีที่ลดความสำคัญของการเขียนด้วยมือ ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน เช่น การฝึกฝนลำดับขีดที่ถูกต้อง การให้ความสำคัญกับโครงสร้างตัวอักษร และการจัดทำสื่อการสอนที่เหมาะสม เพื่อลดข้อผิดพลาดในการเขียนและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ในกลุ่มนักศึกษา จากผลวิจัยข้างต้นเห็นแล้วว่าปัญหาของอักษรจีนเอง คือ ปริมาณ ลักษณะของเส้นขีด ความคล้ายคลึงของอักษรจีน

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา (Conclusion and Discussion)

Table 13 Statistics of All Chinese Character Writing Errors

Type of Error	Frequency of Errors	Percentage within Category (%)	Percentage of Total (%)
1. Stroke Errors （笔画偏误）	318	100	46.1
1.1 Stroke deformation （笔画变形偏误）	105	33	15.22
1.2 Missing strokes （笔画减损偏）	69	22	10.00
1.3 Extra strokes （笔画增加偏误）	38	12	5.51

Table 13 Statistics of All Chinese Character Writing Errors (cont.)

Type of Error	Frequency of Errors	Percentage within Category (%)	Percentage of Total (%)
1.4 Incorrect stroke length （笔画长度偏误）	74	23	10.72
1.5 Incorrect stroke position （笔画位置偏误）	16	5	2.32
1.6 Incorrect stroke direction （笔画方向偏误）	16	5	2.32
2. Stroke Combination Errors （笔画组合偏误）	129	100	18.7
2.1 Written too far apart instead of connected （相接写相离）	69	53	10.00
2.2 Written overlapping instead of connected （相接写相交）	30	23	4.35
2.3 Written connected instead of apart （相离写相接）	2	2	0.30
2.4 Written connected instead of overlapping （相交写相接）	27	21	3.91
2.5 Written apart instead of overlapping （相交写相离）	1	1	0.14
3. Component Errors （部件偏误）	114	100	16.5
3.1 Component deformation （部件变形偏误）	64	56	9.28
3.2 Missing component （部件减损偏误）	45	40	6.52
3.3 Extra component （部件增加偏误）	5	4	0.72
4. Structural Errors （结构偏误）	45	100	6.5
4.1 Disorganized structure （结构混乱偏误）	17	38	2.46
4.2 Loose structure （结构松散偏误）	28	62	4.06
5. Whole-Character Errors （整字偏误）	84	100	12.2
5.1 Miswritten character （别字偏误）	21	25	3.04
5.2 Newly created incorrect character （错字偏误）	20	24	2.90
5.3 Irregular character （异常字偏误）	43	51	6.23
Total	690		100.0

จากผลการวิจัยพบว่าข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนที่พบบ่อยที่สุดคือ ข้อผิดพลาดด้านขีด （笔画偏误）ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.1 ของข้อผิดพลาดทั้งหมด ปรากฏการณ์นี้อาจเกิดจากความซับซ้อนของตัวอักษรจีนที่ประกอบด้วยลำดับขีดจำนวนมากและต้องเขียนตามลำดับที่ถูกต้อง โดยเฉพาะนักศึกษาที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีน อาจยังไม่มีความคุ้นเคยกับโครงสร้างขีดของตัวอักษรจีนและการเชื่อมโยงลำดับขีดที่ซับซ้อน ข้อสังเกตนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Pavlov's Conditioning Theory ที่ชี้ว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเกิดจากการฝึกฝนซ้ำ ๆ ซึ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนรายวิชาภาษาจีนเร่งรัดอาจมีเวลาในการฝึกฝนน้อย ส่งผลให้ข้อผิดพลาดในด้านขีดมีจำนวนมาก งานวิจัยของ Kulphat (2023) ก็พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนมากมักเขียนอักษรจีนผิดในระดับโครงสร้างของขีด เพราะไม่สามารถจดจำลำดับขีดได้อย่างถูกต้อง จึงแสดงถึงปัญหานี้ที่พบอย่างกว้างขวางในกลุ่มผู้เรียนต่างระดับ

สำหรับข้อผิดพลาดด้านการรวมขีด （笔画组合偏误）ซึ่งพบเป็นอันดับสอง (ร้อยละ 18.7) สะท้อนถึงปัญหาในการจัดระยะและความเชื่อมโยงระหว่างขีด เช่น การเขียนห่างหรือชิดเกินไป การเขียนผิดประเภทนี้อาจเกิดจากการขาดความเข้าใจในลักษณะเชิงโครงสร้างของตัวอักษรจีน แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Guo (2021) ที่ระบุว่าผู้เรียนมักสับสนในตำแหน่งและระยะห่างขององค์ประกอบย่อย ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างและการรวมขีด

ผลการวิจัยยังพบว่าข้อผิดพลาดด้านองค์ประกอบ (ร้อยละ 16.5) และข้อผิดพลาดด้านโครงสร้าง (ร้อยละ 6.5) เกิดขึ้นในอัตราที่น้อยกว่า สาเหตุสำคัญอาจมาจากนักศึกษามีความเข้าใจในระดับพื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบและโครงสร้าง แต่ขาดความละเอียดอ่อนในการวางตำแหน่งและการเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้าด้วยกัน งานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของ Watthanawelu (2018) ที่พบว่าความไม่สมดุลระหว่างองค์ประกอบหรือการขาดความเข้าใจในโครงสร้างของตัวอักษรจีนมักเกิดในผู้เรียนที่พื้นฐาน

น้อยหรือยังขาดประสบการณ์ และยังสอดคล้องกับ Jan-yaem & Promphichit (2021) ที่ระบุว่า ผู้เรียนบางกลุ่มมีความเข้าใจในลักษณะรูปร่างขององค์ประกอบแต่ยังไม่สามารถจัดเรียงให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องได้อย่างสม่ำเสมอ

ในส่วนของข้อผิดพลาดทั้งคำ (ร้อยละ 12.2) ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำผิดหรือการสร้างคำใหม่ที่ไม่มีความหมายหรือความใกล้เคียงกัน ผลวิจัยนี้ขัดแย้งเล็กน้อยกับงานของ Tian (2022) ที่พบว่าข้อผิดพลาดด้านนี้เป็นปัญหาใหญ่สำหรับผู้เรียนที่พึ่งพาแป้นพิมพ์ดิจิทัล เนื่องจากสามารถป้อนคำตามเสียงได้โดยไม่ต้องจำวิธีเขียนด้วยมือ อย่างไรก็ตาม งานของ Promphichit & Jan-yaem (2021) พบว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐานฟัง–พูดดีแต่ฝึกเขียนน้อย มักมีข้อผิดพลาดในการใช้คำที่ออกเสียงคล้ายกันแทนกันโดยไม่รู้ความแตกต่างของตัวอักษร ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่พบในกลุ่มนักศึกษารายวิชาภาษาจีนเร่งรัด

นอกจากนี้ ผลการวิจัยสะท้อนถึงอิทธิพลของเทคโนโลยีต่อการเขียนอักษรจีน โดยเฉพาะปรากฏการณ์ 提笔忘字 (ภาวะลืมตัวอักษรเมื่อหยิบปากกา) เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่สามารถเขียนพินอินและความหมายของคำนั้น ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Du (2022) ที่ระบุว่าเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น แป้นพิมพ์และแอปพลิเคชันช่วยลดการจดจำลำดับขีดและองค์ประกอบของผู้เรียน งานของ Wasinanon & Wasinanon (2023) ยังเน้นว่า ระบบการเรียนรู้ในไทยยังขาดกิจกรรมที่เน้นการเขียนด้วยมือ ทำให้ผู้เรียนเคยชินกับการพิมพ์โดยไม่ต้องสร้างความจำเกี่ยวกับตัวอักษรจริง

โดยรวมแล้ว ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้า ในประเด็นของความซับซ้อนของตัวอักษรจีนและการพึ่งพาเทคโนโลยีส่งผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียน อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบของการวิจัยนี้มีความแตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ในแง่ของลำดับความสำคัญของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลมาจากลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาในรายวิชาภาษาจีนเร่งรัดต้องเรียนรู้ภาษาจีนในเวลาจำกัดและมีความเข้มข้นสูง ทำให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อผิดพลาดอาจแตกต่างจากกลุ่มผู้เรียนในหลักสูตรปกติ ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ ระยะเวลาการเรียนที่สั้นกว่ามาก ระดับพื้นฐานภาษาที่แตกต่างกันระหว่างผู้เรียน และวิธีการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความเร็วในการรับข้อมูล โดยข้อค้นพบเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาในการเรียนแบบเร่งรัดอาจต้องการแนวทางการสอนที่แตกต่างจากการเรียนทั่วไป

ข้อเสนอแนะการศึกษา (Research Recommendations)

นักศึกษาในหลักสูตรจีนศึกษา ที่เรียนรายวิชาภาษาจีนเร่งรัดต้องเรียนรู้และจดจำตัวอักษรจีนจำนวนมากภายในระยะเวลาอันจำกัด ซึ่งการเขียนอักษรจีนเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจในลำดับขีด โครงสร้างและรูปร่างของตัวอักษรอย่างถูกต้อง จากผลการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดด้านขีด เป็นประเภทที่เกิดขึ้นมากที่สุด (ร้อยละ 46.1 ของข้อผิดพลาดทั้งหมด) โดยเมื่อวิเคราะห์เชิงลึกพบว่า ส่วนใหญ่เป็นข้อผิดพลาดจากการเขียนขีดผิดรูปหรือเสียรูป (笔画变形偏误) ไม่ใช่การลืมขีดหรือเขียนขีดอื่นผิดตำแหน่ง ซึ่งสะท้อนถึงการฝึกฝนที่ไม่เพียงพอในระดับโครงสร้างพื้นฐานของอักษรจีน ซึ่งเชื่อมโยงกับจำนวนเวลาในการฝึกเขียนที่มีน้อยเกินไป ต่อให้นักศึกษาสามารถจำอักษรจีนได้ แต่การเขียนให้ขีดสละสลวยหรือไม่ผิดรูป เห็นได้ชัดว่าเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลา ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาจีนแบบเร่งรัด

จากผลการศึกษาดังกล่าว แนวทางการประยุกต์ใช้ ได้แก่ การออกแบบกิจกรรมเสริมที่มุ่งเน้นการฝึกเขียนด้วยมืออย่างสม่ำเสมอ เช่น แบบฝึกหัดลำดับขีด การเปรียบเทียบอักษรที่มีโครงสร้างคล้ายกัน และการฝึกระบายหรือลากเส้นตามอักษรเพื่อสร้างความแม่นยำ นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกเขียนที่ให้ผลตอบกลับทันที (real-time feedback) เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เวลามากขึ้นในการฝึกฝนนอกเวลา และสามารถได้รับการแก้ไขในข้อผิดพลาดทันทีโดยไม่ต้องพึ่งอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น ทั้งนี้ ข้อมูลข้อผิดพลาดยังสามารถนำไปใช้วิเคราะห์เพื่อออกแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเร่งรัดที่เน้นการพัฒนาทักษะเฉพาะด้าน เช่น การควบคุมรูปทรง การจำแนกขีด และการเขียนองค์ประกอบย่อยได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับบริบทของการเรียนรู้แบบเข้มข้นภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลา

รายการเอกสารอ้างอิง (References)

Doloh, N. (2016). *Pavlov's Learning Theory*. Retrieved 14 February 2025, from http://netchanokdl.blogspot.com/p/blog-page_23.html (In Thai)

Du, Y. X. (2020). *Effects of Lexical Variables and Individual Differences on Chinese Character Amnesia: A Writing-To-Dictation Study on High School and University Students.* Master Thesis, M.A. in Linguistics, Shanghai University of Finance and Economics, China. (In Chinese)

Guo, Y. B. (2021). *Analysis of the Errors in Writing Chinese Characters Among Thai Pupils and Teaching Strategies: Take Assumption College Thonburi as an Example.* Master Thesis, M.A. in Teaching Chinese to Speakers of Other Languages, Henan Polytechnic University, China. (In Chinese)

Jan-yaem, S., & Promphichit, R. (2021). Chinese Character Writing Errors Among University Students. *Journal of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University*, 13(2), 62–72.

Jia, M. (2015). *Contemporary College Students' Chinese Character Writing Ability Research: Of Shanxi Normal University.* Master Thesis, M.A. in Chinese Language and Literature, Shanxi Normal University, China. (In Chinese)

Kulphat, K. (2023). A Study of Chinese Character Writing Problems of Upper Secondary Students at Huachiew Chalermprakiet School. *Journal of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University*, 13(2), 40–52.

Promphichit, R., & Jan-yaem, S. (2021). A Study of Errors in Chinese Character Writing of First-Year Students at Princess of Naradhiwas University. *Journal of Humanities and Social Sciences, Princess of Naradhiwas University,* 8(2), 164–179.

Psychology Early Child. (2015). *Bandura's Learning Theory*. Retrieved 19 February 2025, from http://psycohlogyearlychild.blogspot.com/2015/12/bandura.html (in Thai)

Rakkuea, P., & Siriphan, R. (2021). The Study of Errors in Writing Chinese Alphabets of Chinese Minor Students in the Faculty of Liberal Arts, Princess of Naradhiwas University. *Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and Social Sciences*, 8(2), 164–179. (in Thai)

Shi, W. J. (2023). *Study on the Errors of Chinese Character Writing and Its Teaching Suggestions for Thai Primary Students: Taking Pariyatrangsan School in Phetchaburi as an Example.* Master Thesis, M.A. in Teaching Chinese to Speakers of Other Languages, Inner Mongolia Normal University, China. (In Chinese)

Tian, M. (2022). *An Analysis of Chinese Character Writing Errors Among International Students at the Intermediate Level. Chinese Character Culture Journal*, 13, 152–155. (In Chinese)

Wasinanon, N., & Wasinanon, S. (2023). Problems in Chinese Character Teaching and Learning in Thailand. *Ramkhamhaeng University Journal of Humanities*, 42(1), 1–17.

Watthanawelu, N. (2018). A Study of Common Errors in the Chinese Writing for Thai Learners: A Case Study of the First Year Students in Chinese Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus. *Chinese Studies Journal of Kasetsart University*, 11(1), 283–314. (In Thai)